

РЕШЕНИЕ

№ 1248

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11898** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.20.т.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл.21 от Наредба № 9 /03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери” от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г.

Образувано е въз основа на решение № 15894 от 03.12.2013г. на ВАС, €-членен състав, с който е отменено решение № 13977/07.11. 2012г., постановено по адм. Дело 1883/2012г. на ВАС и оставеното с него в сила решение № 3976/11.07.2012г. по адм. дело 5456/2011г. на АССГ и делото е върнато за разглеждане от друг състав на жалба на Б. Н. Б. срещу заповед № 01-РД/1079 от 22.04.2010г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Със заповедта е отказано финансиране по заявление за подпомагане с идентификационен номер 01/112/06807, с обща стойност на финансирането - 48 892 лв. Отказът е мотивиран с недостатъчен бюджет по мярка 112- основание за отказ по чл.20,ал.1 т.4 от Наредба № 9 .

Жалбоподатят поддържа нарушение на процедурата по приема на заявлението му. Моли се съда да отмени оспорените актове и върне преписката на ДФ”Земеделие” за ново произнасяне. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът- Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София-град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства и ги прецени в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е регистриран като земеделски производител на 05.11.2008г. и в хода на откритата процедура по приемане на заявленията от 01.04.2009г. до 06.07.2009г. по Мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери” по Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., е подал на 03.07.2009г. в 15:56:51ч. заявление с уникален идентификационен номер (У.) 01/112/06807 в регионалната структура на ДФЗ. Със заявлението е инициирано производство по Наредба № 9/03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери”от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г./обн.ДВ бр.42 от 25.04.2008г., с последно изменение и допълнение, обн. в ДВ, бр. 23 от 20.03.2012 г./наричана само „ Наредба № 9”.

Заявлението за подпомагане е разгледано в съответствие с разпоредбата на чл.19 от Наредба № 9 по реда на приемането му и е одобрено за финансиране. На 15.01.2010г. със заповед № 01-РД/33 на ответника, издадена на основание чл.21 ал.1 т.4 от наредба № 9 е отказано финансиране на 221 броя бенефициенти, между които попада жалбоподателя – на 158 място поради изчерпване на бюджета по мярката.

В свое становище изх. № 02-0409/823 от 23.03.2010г. ответникът е предложил на МЗХ поради освобождаване на финансов ресурс за земеделски производители, кандидатствали по мярка 112, чиито проекти са отхвърлени поради недостатъчен бюджет по мярката да бъде възобновено административното производство. Министърът на земеделието и храните със своя заповед № Р- 09-269 от 01.04.2010г. отменя заповед № 01-РД/33 от 15.01.2010г. на ИД на ДФЗ и възобновява административното производство по отношение на всички 221 бенефициента.

На 22.04.2010г. ИД на ДФЗ издава оспорвана заповед № 01-РД/1079 от 22.04.2010г., с която на жалбоподателя отново е отказано финансиране, поради недостатъчен бюджет по мярката.

От приетото и в настоящото производство заключение на СИЕ се установява, че одобреният бюджет за първо плащане до края на 2010г. по проектите за договориране по мярка 112 е определен в съответствие с одобрения от Европейската комисия текст на ПРСР, съгласно одобрения от УС към Управляващия орган бюджет и таблица за разпределение до 2010г., в размер на 102 413 694 евро.Одобреният бюджет на мярка 112 до 2010г. за първо плащане е в размер на 51 285 948 евро ,а за втората част-51 127 746 евро. Съгласно справка за остатъчния бюджет за разпределение спрямо финансовия план заложен в ПРСР 2007-2013г. към 28.12.2009г., е в размер на на 39 240 486.70 лв. От анулирани задължения по договори са възстановени в бюджета за разпределение още 1 760 112.00 лв. Общата сума на разполагаемия за усвояване ресурс възлиза на 41 000 598.70 лв. Съгласно приложение 33 –приемо- предавателен протокол за договори по одобрени проекти № 01/21.01.2010г. са одобрени със заповеди на ИД на ДФЗ 1605 бенефициента с проекти, постъпили в периода 01.04.2009г-26.09.2009г. до 11ч.51 мин.,чиито общ размер на първо плащане е 39 235 830 лева, с което финансовия ресурс е изчерпан. 221 броя са отхвърлените проекти поради недостатъчен бюджет, като жалбоподателят попада в списъка под № 158. Със Заповед № 01-РД/33 от 15.01.2010г. на ответника на тези бенефициенти е отказано финансиране. След възобновяване на административното производство на 68 бенефициента е разпределена сумата от 1 662 328.00лв. Един заявител е получил сума 24446.00 и на последните трима бенефициенти е разпределена сумата от 73 338.00лв.

Съгласно справка за остатъчния бюджет за разпределение спрямо финансовия план, заложен в ПРСР 2007-2013г. към дата 01.04.2010г., когато е възобновено административното производство по финансиране на проектите по мярката, със заповед № РД-921 на министъра на земеделието и храните, бюджетът за разпределение е в размер на 1 691 430.70 лв., в който са включени и 1 666 984.70 лв. от предходната справка, тъй като към датата на издаване на справката от 08.04.2010г. свободните средства за разпределение по 68 проекта не са осчетоводени. Съгласно справка приложена по делото за остатъчния бюджет за разпределение спрямо финансовия план, заложен в ПРСР 2007-2013г. към 22.04.2010г. датата на оспорената заповед за отказ от финансиране, наличния бюджет за разпределение е в размер на 77 994.70 лева, които са достатъчни за финансиране на три заявления, подадени на 01.07.2009г. в 16:35:11, 16:35:18 и съответно в 17:06:08 часа, сред които по поредност на подаване не влиза това на жалбоподателя Б. Б., подадено на 03.07.2009г. в 15:56:51ч. Останалият разполагаем ресурс към дата 22.04.2010г. от 4 656.70 лв е недостатъчен за разпределение.

В съдебно заседание в присъствие на представители на страните вещото лице обяснява, че ако заявлението е било входирано на 29, 30 юни или на 01 юли, за него е щяло да има наличен бюджет.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия.

Съгласно чл. 20а ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, който организира и ръководи дейността и я представлява.

Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

Република Б., като член на Европейския съюз /ЕС/, е въвела в законодателството си изискванията на директивите и регламентите на ЕС относно Общата селскостопанска политика /О./ на съюза и относно схемите и правилата за единно плащане. Приложение намират Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол /Наредба №105/,

Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г.

Пряко приложение имат и нормите на Регламент (ЕО) № 1975/2006 на Комисията от 7 декември 2006 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони. Въпреки отмяната му с Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, съгласно чл.35 от последния, Регламент / ЕО/ 1698/2005 продължава да се прилага по отношение на заявления, подадени по време на неговото действие. Приложение намира и Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на минималната помощ (ОВ, L 379 от 28.12.2006).

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред които е и мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка на ЕС.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон.

С отменителното решение на ВАС е прието, че е налице хипотезата на чл. 239, т. 1 от АПК, която предвижда отмяна на влязло в сила решение, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. Визирана е непълнотата на фактическия или доказателствен материал, която се разкрива след като решението е влязло в сила и която не се дължи на процесуално нарушение на съда или небрежност от страната.

В настоящия случай е счетено, че сочените като нови обстоятелства – писмо изх.№ 02-6500/1890/15.03.2013 г. от Изпълнителни директор на ДФ „Земеделие“ и писмо изх.№ 94-633/25.02.2013 г. на зам. министъра на земеделието и храните съставляват нови писмени доказателства по смисъла на разпоредбата на чл. 239, т. 1 от АПК. Прието е, че те са от съществено значение за делото, тъй като касаят задълженията на административния орган да приеме своевременно заявлението за подпомагане, респ. да даде надлежни указания на заявителя за редовността на останалите изискуеми към заявлението документи.

Извън правомощията на АССГ е да подлага на съмнение посочения по-горе извод.

Ето защо настоящият състав е обвързан от становището, че са налице доказателства, от които се установява, че част от представените със заявлението документи всъщност не са били необходими, за да се отпусне финансиране. Това обаче не променя крайния извод, обоснован от инстанциите до момента.

В хода на процеса е установено, че съгласно чл. 17 от Наредба № 9 /2008г. жалбоподателят – кандидат за финансова помощ е подал в Областната разплащателна агенция (ОРА) по постоянен адрес заявление за подпомагане по образец съгласно приложение № 2 и е приложил документи съгласно приложение № 3. Видно от отбелязването върху заявлението, това е станало на 03.07.2010г. Жалбоподателят твърди, че се е явявал пред ОРА Б. на три предходни дати, като на всяка от тях е подавал заявления и е бил връщан. Като доказателство прилага копия от заявленията, които твърди че е подавал, с положена от него дата и подпис. На всяка страница от тези заявления има положен печат на Областната служба за съвети в земеделието, като жалбоподателят счита, че това е доказателство в подкрепа на факта, че той е внесял в ОРА Б. своето заявление на три дати, предхождащи 03.07.2010г. и при това е бил връщан. Това становище обаче не почива на процесуалния закон. Подаването на документи в дадена администрация се установява с получен входящ номер, в случая с уникален идентификационен номер с отбелязани дата, час и минута, което се отбелязва и в И.. Ако такъв номер не е бил получен, а заявката е била върната, това също подлежи на отбелязване в И.. Дори процедурата да не е била спазена, отказът за приемането подлежи на доказване с всички допустими доказателствени средства по ГПК. От тези средства следва да се установява именно отказът за приемане. Обстоятелството, че приложените три броя заявления с три различни дати, положени от жалбоподателя, са заверени от ОССЗ не представлява доказателство в подкрепа на твърденията на Б. Б.. За да бъде констатирано това от съда, не е необходимо да се провежда оспорване по реда на чл. 193 ГПК. Представените доказателства имат доказателствена стойност относно това, че документите за кандидастване са съставени с помощта на ОССЗ, но не и затова, че са депозирани в ОРА своевременно.

Националната служба за съвети в земеделието е администрация, която по силата на Наредба № 10 от 03.04.2008г. предоставя съветнически услуги на лицата, допустими за подпомагане по ПРСР. Обстоятелството, че такива съветнически услуги са били предоставени на жалбоподателя не обвързва ДФЗ и областните му администрации да приемат заявленията като допустими. Още по-малко датата, на която е изготвен съответният комплект документи от ОССЗ, е меродавна за спазване на срокове по Наредба № 9/2008.

Ето защо настоящият състав счита, както са приели и няколко инстанции преди него, че по делото липсват доказателства за подаване на заявлението пред ОРА преди 03.07.2010г. Поради това е без значение обстоятелството дали документите, приложени към това заявление са били изискуми за финансово подпомагане по съответната мярка или не. Това обстоятелство би било от значение само ако жалбоподателят докаже, че действително се е явил в ОРА Б. на по-ранна дата от 03.07.2010г, за да подаде заявлението си. Пред настоящия състав не са представени такива доказателства, въпреки указанията дадени с определението за насрочване.

Не на последно място следва да се отбележи, че след като процедурата по приемане на заявления по мярката за съответната година е приключила и бюджетът е изчерпан, не е възможно преписката да бъде върната на административния орган за

финансиране на кандидата. В най-добрия случай административният акт би могъл да бъде отменен, но това не би довело до уважаване на заявлението.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника съдебни разноски в размер на 150 лв – юрисконсултско възнаграждение.

Воен от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Н. Б. [населено място], [улица] срещу заповед № 01-РД/1079 от 22.04.2010г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

ОСЪЖДА Б. Н. Б. от [населено място] да заплати на ДФ „Земеделие” – Разплащателна агенция съдебни разноски в размер на 150 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: